

לכבוד הרב דוד בן-ניסן שליט"א

יט מנחם אב התש"פ
לסדר ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה

מכתב ברכה

קול זמירות עלי אדמות נשמע, בת קול שמנהמת כיונה, מפאתי ציון שממנה תורה יוצאה, ועל גלות בניה ממרתת היא בבכיה, אך דא עקא, שאת לשונה לא נדע, וכחרש אשר לא ישמע, גם אוזן אין אתנו, ומי ימר לן מאי קאמרה, ומאן איכא גבן שיפרש את דבריה. אך לא אלמן ישראל, והא-ל הטוב ממרום קדשו את מלאכיו מקדמת דנא לנו שלח, כי אנן אתכא דחז"ל יתבינן וקא סמכינן, והם שהורונו, גילו את אוזנינו והאירו את עינינו במליצת לשונם: "לא גלו ישראל לבין האומות אלא שיתווספו עליהן גרים.

והנה עתה מקרוב שמעתי שכבוד השה"ט רבי דוד בן-ניסן שליט"א ידידי היקר הי"ו, מקים ארגון בשם: **גיור אישי-מצטרפים לעמ"י**, למען הרוצים, ואשר איוותה נפשן להכנס תחת כנפי השכינה, להשתייך לעם ישראל באמת ובתמים, ולסלול את דרכם ע"ד התורה והמצוות, ובעוונותינו כי רבו המה פזורים בארבע פאות. ולאו בכל אתרא איכא בתי דינים, והדיינים אינן בכל מקום מצוין, וגם באתרא דאיכא, אנן קחזינן דכולי האי ואולי, כי לא כולם מתמחים בתחום כאוב זה של הגיורים. וישנם שהם יראים לשאת על כתפיהם אחריות לומר מתחת ידי יצאו אלו. ולמיותר הוא לומר ששמחתי מאוד על יוזמתו ואומץ ליבו.

ובהזדמנות זו אמינא אנא, אחר נשיאת כפיים אל שמי מרום, סהדי בשמים ועדי במרומים, דבדידי הוה עובדא ולא כד הוינא טליא, כי אם לפני כשנה תמימה, והנה תחת כנפיי נמצאו נפשות אשר איוותה נפשן להדבק באל חי ומעוזו, תלמידי ותלמידותי אשר תפחתי ויגעתי בהן מזה שנים, נפשות טהורות שבעוונותנו פזורות היו בין האומות, כל הנפש הנמצאים בחרן, בגלות המר והנמחר בו אנו נמצאים. וכאשר הללו היו מוכנים לגשת לפני הדיינים. לא מצאתי את ידי ורגליי. עד אשר הנחני ה' ברחמי אל ארץ חמדה, לציץ נזר הקודש מקום תפארת, אל אדוננו המלך דוד בן-ניסן. והאי גברא רבה, לב נתן לו האל להבין כל דל מבקש ושואל. ואשת נעוריו מב"ת, רות, מי ימלל שבחי שניהם, וכל אשר אומר כאן אך למיעוטא יהיה, ועלי יאמרו, חלילה וחס, סיימתינהו לכולהו שבחי דמרך. וגם אם ארצה לפתוח בדברי ריצוי ושבח, יודע אני שיכלה הזמן ותכלה היריעה, והקסת והדיו גם הם ישארו ריקנים. אך בכדי לא להשיב פניו ריקם אמינא מעט מזעיר, כל טובותיהם שעשו עימנו. ויהי היום כאשר הצגתי אליו מן העם אשר לרגליי והצאן והבקר עלות עלי. השכיל דוד כי ה' היה עימו. עם חיוך ואהבה, ולאחר דרישה וחקירה כנדרש ע"פ דת תורתנו הקדושה, לא פעם ולא פעמיים, כי אם על כל קוץ בנבכי נפשן, ובדוקין שבעין. ועמד על כנות דבריהם, הושיט להן את ידו ביחד עם אשתו רות מב"ת ואת ליבו הקריב, לצרפם וללבנם במים טהורים, ארבעים סאה, להביאם לאביהם שבשמים תחת כנפי השכינה, כמנחת סולת בלולה, בשמן ולבונה זכה, כקטורת, וכקרבתן התמיד. ואת הכל עשה בחום ואהבה.

ולברכת הדיוט אינה צריכה, כי כבר סמוכים הם על ברכת אבינו שבשמים, האוהב את גרים ומקרבת תחת כנפיו, ביחד עם אברהם אביהם, ומה יוסיף מרדכי. אך מידת הכרת הטוב ענתה בי, וע"כ הנני מברך אתכם, ואת כל התומכים והעוזרים לארגון הנ"ל, בכח הבל פיהם של תינוקות של בית רבן, ובשם כל גריי הצדק שארגון **גיור אישי-מצטרפים לעמ"י** עזרו לי לתמוך בהם, יהא רעוא שחפץ ה' יצליח בידם, וזכות המצוה להיות מן אוהבי הגרים ולא ח"ו לענותם, תעמוד להם ולזרעם עד עולם. ויזכו לחזות באורו של משיח, ויתקיים בכם ובנו מקרא שכתוב: "וזרתי עליכם מים טהורים וטהרתם..."

הכו"ח לכבוד התורה ולומדיה פה בעיר מרסיי
אנא מקרי דרדקי, חדידה מרדכי, דמתרגמינן מרא דכיא.